

foto DA-BA

KPO Racing Minutes: Povltavský silničářský pohár DA-BA - Prosenická Lhota

Začátek letošní sezóny je pro středočeskou amatérskou cyklistiku ve znamení časovek, jichž jsem se v předchozích týdnech spolu s dalšími týmovými kolegy zúčastnil (CKKV Břežanská osma, KPO Třebotovka, UAC Kněžmost). Časovkovou hegemonii narušilo jedině snad kritérium Evžena cihláře. Sice jsem původně měl v úmyslu o zážitcích z časovek napsat něco do našich KPO Racing minutes, ale když jsem sednul k počítači, tak jsem zjistil, že vlastně vůbec nevím, co se dá psát zajímavého o časovkách. Přehodnotil jsem tedy svůj původní záměr s výsledkem, že další KPO Racing minutes bude až z hromadného závodu.

A na ten jsme si museli počkat až do úterka 8. května, kdy se konal v Prosenické Lhotě u Neveklova a přilehlém okolí úvodní závod silničářského poháru pořádaného Povltavským sportovním klubem DA-BA. Na závody DA-BA jsem se od konce loňské sezóny vyloženě těšil. Důvodem je jejich perfektní organizace, bezpečná trať a přátelská atmosféra, což bohatě vyvažuje o trochu nižší sportovní úroveň a prestiž než jakou má středočeský UAC.

Od pondělka jsem byl dohodnutý s Ondrou Sedláčkem (KPO), že pojedeme na závod společně, ovšem pouze že předpokladu, že bude slušné počasí. Ráno to vypadalo, že nepojedeme. Lilo jako z konve. V půl deváté se začalo vyjasňovat a po dohodě s Ondrou jsme se rozhodli, že to riskneme a to se nakonec vyplatilo. Počasí bylo velice přívětivé a i přes předpokládaný déšť se jelo po suché trati zalité jarním sluncem.

S Ondrou jsme si cvičně projeli jeden okruh a jakmile se přiblížila jedenáctá hodina, začali jsme se řadit na start. Na startu stálo přibližně 50 borců (oběho pohlaví :o). Za KPO stáli na startu Petr Švec, Honza Krpata, Ondra Sedláček a Vít Černý. Složení bylo tedy vyvážené, dva jezdci v kategorii do 39 let, dva jezdci v kategorii nad 39 let. Z ostatních týmů jsem zaregistroval v silném složení jezdce pořádatelů DA-BA klubu, Honzu Kubáta z HIC Markus, Petra Nováka z Královic, jednoho borce z Cyklopragu, Vinohradské šlapky a další týmy které si již nevybavuji. V 11 hodin se vystartovalo. Trať se dala charakterizovat jako zvlněná, ovšem ve velmi silném větru, který panoval po celou dobu závodu, byla extrémně těžká. Tomu, kdo jezdí UAC byla trať známá, protože po ní z části vede trať časovky HIT Neveklov.

Pro amatérské závody s kratší kilometrností je charakteristické to, že se závodí hned od začátku a to bez výjimky platilo i v Prosenicích. Hned po startu byl sjezd na kterém následovaly dva brdky s krátkým mezisjezdem, na kterých se za to pořádně vzalo. Já jsem si vybudoval pozici již v prvním sjezdu a snažil jsem se pohybovat v přední části skupiny.

Jelo se skutečně ostře, o čemž svědčí průměrná rychlost pohybující se okolo 36 km/h na devítikilometrovém okruhu se 128 výškovými metry, který se jel osmkrát. Neštěstím pro jezdce bylo to, že snad na žádném místě tratě se nejelo vyloženě po větru. Z tohoto důvodu se jelo velice nervózně. Každý chtěl být schovaný a to spolu s faktem, že se jedná o úvod sezóny a závodníci zatím nejsou vyježdění, vedlo k drobným strkanicím doprovázeným jadrnými slovy. K pádu ovšem k mému překvapení a velké radosti nedošlo.

Závod probíhal následovně. Po dvou kolech jsem zjistil, že jsem v první skupině z našeho týmu sám. Tempo nepolevovalo a mě se jelo čím dál hůř. V polovině závodu, na konci čtvrtého kola jsem došel k rozhodnutí, že se na to vykašlu a počkám na skupinku odpadlíků. Zprvu jsem si myslel, že mi prostě „seklo“ a tedy jsem volně pokračoval a čekal na další skupinu. To že jsem jel sám, mi dalo možnost vnímat dění okolo sebe a v tu chvíli jsem zjistil, že jedu na poloprázdném zadním kole. Zřejmě zafungoval Tufotmel, který otvor utěsnil a galuska se tedy nevyfoukla úplně. Celkem by mě zajímalo, kolik kol jsem závodil na takto polovyfouklém kole. V zápalu boje, kdy člověk vnímá především pocity jako jsou bolest a chuť zvracet, jsem si toho prostě nevšiml. Paradoxně jsem z této situace měl ve skrytu duše radost, protože to že jsem „neuvisel“ neměla na svědomí jen nízká výkonnost ale zčásti i technika. Takový byl tedy závěr mého letošního prvního hromadného závodu. Doplužil jsem se do cíle a povzbuzováním spolujezdců jsem si krátil chvíli, než mě dojel zbytek závodníků.

Výsledné pořadí jezdců našeho týmu bylo následující. Honza Krpata zajel výborně a bylo z toho nakonec 5. místo v kategorii, na sedmém místě za ním skončil Petr Švec. V „Áčku“ nakonec dojel Ondra 14. a na mě zbylo po nedojetém závodě předposlední 20. místo v kategorii.

Na závěr jen poznamenám, že první závody jasně ukazují, že Vinohradské šlapky pro letošní sezónu „nakoupily“ skutečně velmi silné jezdce do všech věkových kategorií a velmi úspěšně bojí image získanou v minulých letech, kdy vystupovali spíše jako tým zaměřující se především na ultramaratony a turistické akce.

Vít Černý, KPO

Výsledky, fotogalerie a další komentáře hledejte na <http://www.volny.cz/da-ba.sil/index.htm>